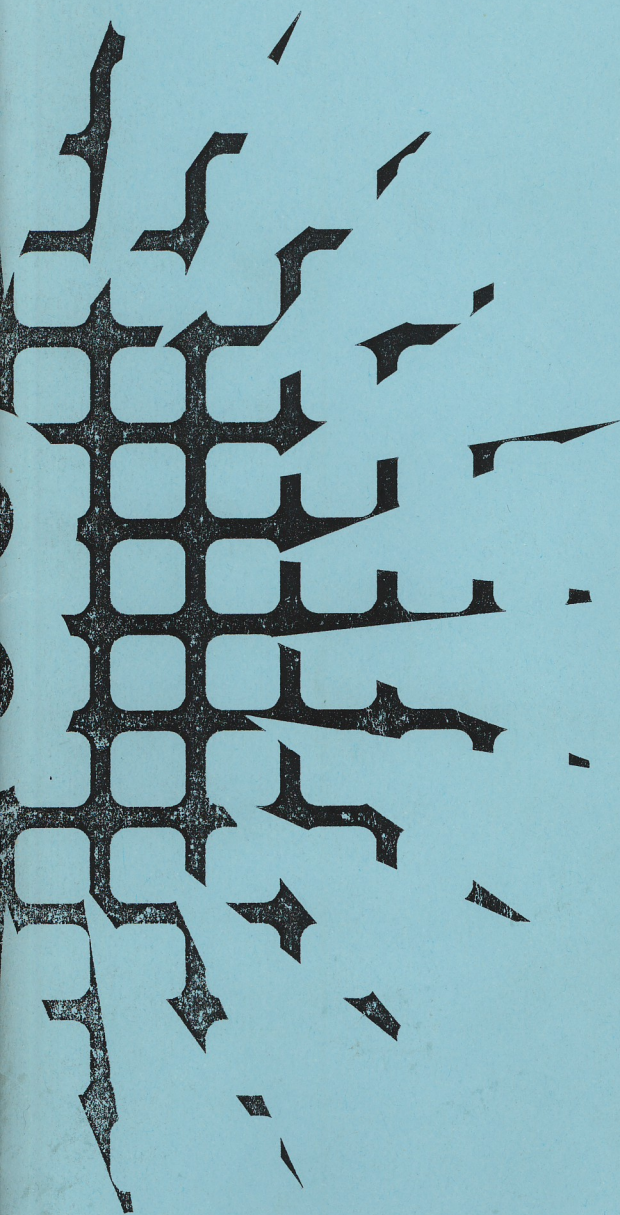

d e t m d o 1 7 l l e t n e v h o d a o

houba platek

o b ě a s n í k p r o h o u b a ř s t v í

e ditorial

A máme to tu. Od pusy se začalo kouřit i těm, co proti kouření brojí. Šlápnutí do louže už není cák, ale křup. V tramvajích hřejou sedačky, zlotřilí pohrdači přírodou začali pošilhávat po penězích, co rostou na stromech a dumají, kolik jmelí tento rok vynese. Dámy mluví o zimní obuvi, muži o zimním obutí. Pomalu, ale o to hrozněji se rozjíždí každoroční horkost a dýchavičnost času předvánočního. Bude to stejně rychlé, nečekané až odpudivé a - bude to tu. Je to čas, kdy se více žije v noci a uvnitř. Dny jsou krátké, za to noci vůbec ne. Lidé odvrátili tváře od zlaté koule na obloze a začali velebit svá ústřední topení. Proběhly komunální volby a teď redakce s napětím čeká, zda se prosadí jeden blb nebo jich bude celá parta. Doufáme, že to nebude mít vliv na HOUBAplátek, potažmo na redakci.

Nedošly téměř žádné vzkazy, pomluvy, drby a články nebo něco tomu podobného, už vůbec NE(*). Jste banda líných zapráskanejších ignorantů či - je nám Vás líto - negramotů. Teď alespoň víme, že snaha dát Vám prostor je zbytečná. Každému stačí ten malý chlívek co má, z většího místa máte maloměstáckej strach. Zaplatďáble, že to nijak neovlivní snahu a chuť těch pár bláznů, co HOUBAplátek připravují. Máme svoje problémy, některé i mezi sebou, ale budeme se bít. Část redakce se ocitla na válečné stezce, což se určitě projeví na tónu komunikace s těma ... - s Vámi.

Nedávno se venku poprvé voda proměnila ve vločky. Místy těch pár vloček udělalo zázrak. Přikryly přítomnou špínu a odložily její znovucbjevení na jaro. Ale buďte ve střehu - ta špína tam pořád je.

(*) Tady je třeba bližší vysvětlení. Došly asi tři papíry formátu A4. Všechny zhusta a pečlivě zaplněné strojopisem. Nemáme odvahu určit, o jaký literární útvar se jedná, nevíme tedy, kam ho v HOUBAplátku zařadit. Dalším problémem by asi byla kapacita. Asi by se to dovnitř nevešlo, ani kdyby tam nemělo být nic jiného. Co by se nedalo po pracném překlepání v HOUBAplátku ocenit, je ta pracnost celé věci. Grafik dostal nápad, jak zmiňované texty zveřejnit a zároveň ukázat, co to dalo práce. Snad se to nikoho nedotkne - fakt se snažíme.

t opseven

Tady je tabulka, ve které figurují desky v takovém pořadí, jak se v redakci dohadujem, případně hádáme. Reflektuje, jak se redakce hudebně vzdělává, předělává, přetvařuje. Vězte, že to, co vidíte, je velmi... (pečlivě si pročtěte vzkazy)

1

Marilyn Manson
Mechanical Animals

2

Massive Attack
Mezzanine

3

Barry Adamson
As above So below

4

The Cardigans
Gran Turismo

5

Frank Black
Frank Black

6

Pulp
This Is Hardcore

7

Air
Moonsafari

s outěž

V čísle 1 Vám byla naservírována otázka.
Co nebo kdo to je hicoň?

Stále se nikdo nepokusil odpovědět. To je opravdu na ukroucení hlavy. Takže pokračujem v nastoupené cestě. Soutěžní otázka HOUBAplátku #3 zní:

Co nebo kdo to je hicoň?

Opět se těšíme na stovky došlých nápadů a výherce jako vždy odměníme.

ⓧzkazy

-Kto ma chce po jazyku válať? A prečo tam chýbal podpis!?!

Tvoja čokoládová hviezda

-Cítíš se světoznalý a přitom ti teče mléko po bradě - KTERÉ TAK NEMÁŠ RÁD

ⓧ Nepodepsané + neadresné = zbytečné

That's me
And that's vohryzek
better believe it
or you risk your neck
many chicks with
make-up on
want to fuck you
by the dawn.
but i refus all
these witches:
'cause they don't
like stp
they're just bitches
anyway i'm happy as a bee
I'm not tied down - i'm free.

For any questions feel free to call:
Local number 511 184

ⓧ všechny „věci“, uvedené v topseven v čísle 2, byly vypáleny na CD, které bylo opatřeno redakčním designem. To CD je pouze jedno - tedy originál. Jeden z těch, kteří si za sedm korun koupili HOUBAPLÁTEK 3 a neztratili ho, či jinak o něj nepřišli, to CD od Nás dostane. Jeden z oněch sto plátků je totiž uvnitř jiný, než ty ostatní. CD dostane právě ten, kdo se prokáže, jako majitel onoho plátku. CD je uloženo na baru a je k vyzvednutí každý pátek a sobotu večer. Takže, kdo má ve svém plátku obrázek s levou i pravou rukou, má štěstí, dostane CD.

-Vzkaz od Zuzanky pro horažďovické hyeny:

nejdříve malá omluva Denise za několik kousanců, které byly mířeny na nenechavé pazoury vykradačů sušenek, tyčinek, tatranek a dalších pamlsků. Neomlouvá je ani vychrtlá postava, ani dvanáctičlenná rodina nebo vzdálené příbuzenstvo v Somálsku. Vaše chování naznačuje cosi, jako že nenavštěvujete normální doktory, nýbrž veterináře.

Zuzanka

-Vzkaz od Svobody Zuzance:

A propos Zuzko,
poklona tvému chrupu.
Co veterinářů se týče,
prý koušeš také
A jako zvíře.

Svoboda

-A taky něco z našeho kraje. Anonymní fanynka zle pozlobila v čísle 2 svou

frází o umaštěné bagetě dodavatele této pochutiny. Časy se mění, a tak bagety jsou dnes dodávány jiné, plněny vlašským salátem. Doufáme, že firma Vita neutrpěla tímto újmu na své, jinak skvělé, pověsti.

-27.12.98 bude večer v Houbě patřit hudební produkci mladých nezávislých horažďovických muzikantů. Bohužel přesné informace zatím nejsou známy.

-Jen tak na okraj. Víte, že za jeden jediný víkend v Houbě se rozbije, nebo ukradne přibližně 60 - 70 sklenic a skleniček? Hustý, co?

-Uplynul ani ne týden, co MISS HOUBA 98 obdržela klíčky od ŠKODA MB1000. S roztrženým válcem (to se blbě jezdí). Kdosi se domníval, že auto rozjede, neboť bylo vypáčeno a pod volantem čučely dráty od startéru. Redakce tímto zdraví lupiče a přeje mnoho dalších tučných lupů v roce 1999.

-Co předcházelo Miss Houba 1998

Čas: cca 14 dní brutto

Spotřeba: Benzin Natural 95 okt. - 10 l, diesel - 9 l, cca 141 ks cigareta Lucky Strike, cca 25 ks doutník King Edward, cca 3,8 l vodka Koskenkorva, 45 ks energy drink Semtex (Forte), cca 15 g čaj zelený (silně aromatický), 4 ks magazín Hustler.

Realizační team: 1 ks Svatoš Miloslav, 2 ks dramaturg, 7 ks modelka, 1 ks model, 1 ks kadeřnice, 1 ks pomocnice kadeřnice, 2 ks fotograf, 1 ks Dj.

Promotion: 150 ks papír bílý, 80 g/m2 form. A4, 40 ks papír bílý, 80 g/m2 form. A3, tj.: 150 ks Houbapláteček, 20 ks plakát. (=340krát xerox)

To jen tak pro Vaši nepředstavu.

svoboda je... svoboda má/svoboda má svobodu/svobodu nesvobodu/svoboda je ženská/má svoboda ženskou?/má ženská svobodu/má svoboda nesvobodu?/ta ženská je... kráva/svoboda je ~~kráva~~ / ~~kráva~~ je.../a to je svoboda/a to je pomluva!

pomluva není dům/dům není chalupa/chalupný je pepa/pepa nemá chalupu/ikdyž máma má emu i mísu/a mísa má hlad/hlad po emách mísách i chalupách/po chalupách, který nejsou dům/a toto je pomluva/a pomluva je mluva o lvu, kde lev není přítomen

Aleš

Vzkazy a připomínky zapomenuté, či nalezené v P.O.BOXu pozdě, se automaticky přesouvají do dalšího vydání. Má-li někdo něco hodně aktuálního na srdci, musí si pospíšet, nebo používat mejl.

① ýdžejové

V
S E F

Už od léta Vám slibujeme rozhovor se slavnou osobností. Pravdou je, že jsme se celou dobu snažili odchytit několik známých lidiček, ovšem okolnosti tomu nepřály. V dnešním čísle jste se tedy konečně dočkali. Náš host brázdí jako „dýdžej“ pódia západočeských kulturáků a diskoték už hezkou řádku let. Spolupracuje s Popronem a namixoval si dokonce svoje vlastní CD. To už určitě stojí za vyzpovídání. Nevíme sice, jestli je Dj ŠEFRNA slavná osobnost, nicméně má tu čest tuhle rubriku odstartovat.

@: Začnu úplně klasicky, jak dlouho se „dýdžejování“ věnuješ?

Dj ŠEFRNA: No člověče, vlastně jsem s tím začal už někdy ve dvanácti letech, kdy jsem spolužákům na základce při pionýrských schůzkách pouštěl z kazet Abbu a takovýhle věci osmdesátých let. Asi od šestnácti jsem dělal už opravdové diskotéky, no a posledních deset let se tím živím jako profesionál.

@: Jaký je to vlastně rozdíl, dělat „dýdžej“ dneska jako povolání a před lety za dohledů kulturních referentů?

Dj ŠEFRNA: Dřív to byla rozhodně větší radost. Muzika nebyla k sehnání, vozilo se z Německa, nahrávalo od známých a tak. Takže to jsi měl radost z každého nového kousku. Lidi chodili, vlastně ani jiný pořádný kulturní vyžití nebylo, takže i ten poslední kulturák na vsi byl zaplněnej a mladý se prostě bavili. Dneska jsou muziky všude stohy, diskotéka na každém rohu, média na tebe chrlí denně záplavu nových skupin a interpretů. A hlavně „dýdžej“ dělá dneska kde-kdo. Spousta mladých kluků to dělá s vidinou rychlého zbohatnutí, lepší se na ně holčičky a tak. Přitom nemají ani vlastní aparát, světla, nic. A to vůbec nemluví o takové věci, jako je znalost angličtiny. Když někdy slyším ty kluky uvádět název skupiny nebo písničky v angličtině, jímá mě hrůza. Myslím si, že s pouštěním muziky je to jako s každým jiným povoláním. Prostě to musíš dělat s odpovídající profesionalitou, jinak se jdi vycpat.

@: Jak to vidíš s budoucností muziky? Já když vidím všechny ty BOYZONY, LUNETIKY a tak, mám z toho trochu husí kůže.

R N A

Dj ŠEFRNA: Osobně považuju tyhle kapely za sračky, který jsou dobrý akorát na vydělávání peněz a oblbování ..náctiletých holčiček. Písničky jim píší jiní lidi na zakázku, jde zase jenom o prachy. Ale nemyslím, že by to s muzikou bylo obecně tak špatný. Budoucnost vidím v míchání stylů. Už dneska hraje spousta nadčasových kapel, i když jejich produkce je občas trochu šílená.

@: Jakou muziku preferuješ ty sám osobně?

Dj ŠEFRNA: Budeš se divit, ale já doma muziku skoro neposlouchám. Vyrosl jsem na těch klasických rockových věcech jako Nazareth, Rolling Stones a tak. Dneska když už bych si měl vybrat, dám přednost U2, Midnight Oil a Depeche Mode. Prostě mám rád kapely, co jedou léta po svojí lajně a nedělají stylový kotrmelce.

@: Nemáš taky problémy s lehce vyděračskou organizací OSA (Ochranný svaz autorský)?

Dj ŠEFRNA: Vůbec ne. Máme společně s kámošem z Volar smlouvu s vydavatelstvím Popron, takže všechny ceděčka máme od nich. Já pro ně dělám taky mixy. Tím máme autorské zákony z krku, můžeme se v klidu věnovat muzice a nesponzorovat tak partu příživnických úředníků.

@: Trochu z jiného soudku. V poslední době se s nově připravovaným zákonem neustále přetřásá problém drog. Jak se k tomu stavíš?

Dj ŠEFRNA: Víš, že o novém zákoně ani nevím? Mě drogy absolutně nezajímají. Myslím si, že lidi co v tom jedou, neví co by už zkusili. Prostě všechno je k máni, tak se budeme bavit takhle. Já preferuju jenom dobrý pití, v životě jsem ani nekouřil trávu.

@: Co by jsi dělal, nebýt „dýdžejem“?

Dj ŠEFRNA: Je to jednoduchý. Diskotéky jsou jenom večer, takže ještě stavím zákzkové audio a video aparatury. Taky drobet dělám do autodopravy.

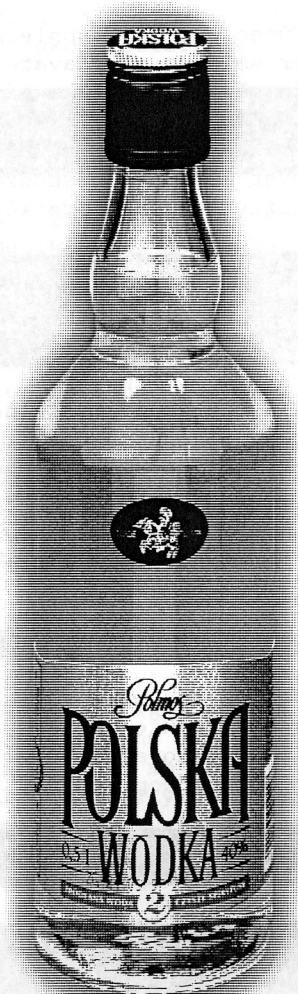
@: Na závěr obligátní otázku: Jak se Ti líbí HOUBAPLÁTEK?

Dj ŠEFRNA: V pohodě, líbí se mi to. Dneska je sice hrozně nevděčný dělat něco pro lidi, ale pár nadšenců se ještě najde.

@ ýdžejové

® Naposledy jsme se zde štourali v houseovém CD jednoho lokálního DJ. Tedy především Náš grafik tak činil. Zaujali jsme mírně sympatizující postoj a hle. Zdá se, že v nesprávném směru. Vysvětlíme:

Byli jsme požádáni o službu. Byli jsme požádáni o zveřejnění, medializaci, zviditelnění toho, že CD je tady. Součástí služby bylo zveřejnění kontaktu na osobu, která CD prodává za velmi příznivou cenu (uvážíme-li, že prázdné CD přijde tak na 60-80 Kč). Když těsně před uzávěrkou probíhal telefonní rozhovor s DJem Šefrnou, velmi urputně jsme se snažili získat za službu příslib jedné lahve vodky. To se nám podařilo, neboť jsme zdůrazňovali, že v HOUBAPlátku je inzerce či reklama také „placená“ - tj. jediný způsob, jak může pro sebe redakce urvat něco k pití nebo ke kouření. HOUBAPlátek s reklamou vyšel 26. září 98. Redakce tedy kupodivu zatím neuvažuje o žádném veřejném zostuzení. Zatím se pouze takto ptá: **Co se stalo s tou „Naší“ lahví vodky?**

@ profil

Hraboši

Padá sníh po ulici jezděj hraboši padá Sníh. Miláčku některý z nich jsou mí Kámoši padá sníh kolem blikaj modrý světýlka padá sníh dnes večer bude štědrá bílá nadílka ref. protože někde ma to v místech už roztává tak- tik- tak pár hrabošů s klidem postává pomalu a jistě z cesty snížek hrabou dnes nikomu se nesmí nic stát pomalu a jistě z cesty snížek hrabou dnes ani semaforů večer nejdou spát padá sníh kolem blikaj modrý světýlka padá sníh dnes večer bude štědrá bílá nadílka

graboši

it is snowing graboši are driving up and down the road it is snowing. hon some of them are friends of mine it is snowing blue lights are winking around it is snowing tonight we will get a big white present ref. because some places it is already melting tactictac a few graboši are standing around quietly slowly but steadily they plough the snow today nobody can get hurt slowly but steadily they plough the snow even the traffic lights do not go to sleep tonight it is snowing blue lights are winking around it is snowing tonight we will get a big white present

Tohle taky hrajou Jolly Jocker And The Plastic Beatles Of The Univers. Jolly Jocker And The Plastic Beatles Of The Univers měli hrát v Mucic Clubu Houba jedenáctého prosince roku devatenáctistéhodevadesátéhoosmého asi kolem jednadvacáté hodky. Jedenáctého prosince roku devatenáctistéhodevadesátéhoosmého asi kolem jednadvacáté hodky v Mucic Clubu Houba hrála Juliet Lewis Malorry ve filmu Takoví normální zabijáci od Olivera Stouna. Netvrším, že by Takoví normální zabijáci od Olivera Stouna s pekelnou Juliet Lewis coby Malorry byl špatný film. Takové normální zabijáky od Olivera Stouna jsem viděl mnohokrát, ale...

Ale Music Club v angličtině cositrochupamatuju je HUDEBNÍ KLUB, což vzápětí evokuje místnost plnou hudby. Netvrším, že by Takoví normální zabijáci od Olivera Stouna s pekelnou Juliet Lewis coby Malorry neměli náležitě kvalitní soundtrack, ale...

Ale JJ&PBU+MCH>TNZ+MCH= živou kapelku si doma u videa s laváčkem opravdu tolik neužijete.

Jednohubka

ALANIS MORISSETTE

Supposed Former Infatuation Junkie

Krásná vlasatá holčička z Kanady je zpátky s druhým počinem. Svým předchozím hitovým albem **Jagged Little Pill** z roku 1995 odpálila obrovskou vlnu zájmu o uřvaný ženský popík. Sice si zadělala na slávu, ale také nasadila latku prokletě vysoko. Kdo očekával na novince pokračování hitové linie typu *Ironie*, ten se krutě mylí. Víc než sedmdesát minut muziky je přesně o něčem jiném, než o hittech. Než jsem se tím albem prokousal od jedničky k sedmnáctce, dalo mi to dost práce. Když už to na některých místech zavání nudou, následuje pomalejší kousek pro zjitření nálady. Zkrátka a dobře, není to deska na první poslech. Skoro mi připadá, jako by to ta potvora udělala schválně. I když možná, že tohle je to pravé. Být jenom hitmaker taky přece není všechno.

Tahle deska má čtyři plushoubičky.

GUM

Soul Corrosion

Kdysi jsem dostal k narozeninám desku s dívčími rty. Ty dívčí rty byly plné cigaret. Dnes už mohu říci, že vím proč. To jsou prostě GUM. Dívčí rty narvaný cigárama. Jistý senzitivní člověk, když slyšel vokál Svena Schumachera, prohlásil, že to není chlap, ale rozmazlená ženská. Něco na tom bude. Těžko kápnu na to, co vlastně tahle seveřanská trojice v sestavě Sven Schumacher (voc, g), Jan Schumacher (drums, voc) a Moses Schneider (pig bass) hraje za muziku. To je na nich přitažlivý. Nedají se zastrčit do krabičky, nedají se k nikomu přirovnat. Jejich muzika je trochu podobná raftingu. Nahoru, dolů, jůů to je jízda. Jednou jsem to zkoušel v jednom klubu, kde jsme ukecali Dje, aby nám pustil první píseň. Když to udělal a viděl, co to dělá s lidma, nechal běžet celou desku. Což naznačuje jistou zvláštnost týhle kapely - je to sice asi nejspíš big beat, ale taneční jako maloco. Sice bych Vám desku vřele doporučil, ale byla by to trochu zlomyslnost. Ta deska se asi nejspíš bude hodně špatně shánět. Aby to nebylo tak bez vzrušení a zájmu o ní, tak učiním následující: *Kdo nám do redakce pošle nejhezčí foto dívčích rtů, dostane CD s dívčími rty...*

Tahle deska má pět plushoubiček

Rozsah = pět mínushoubiček až pět plushoubiček

Jednohubka

MARILYN MANSON

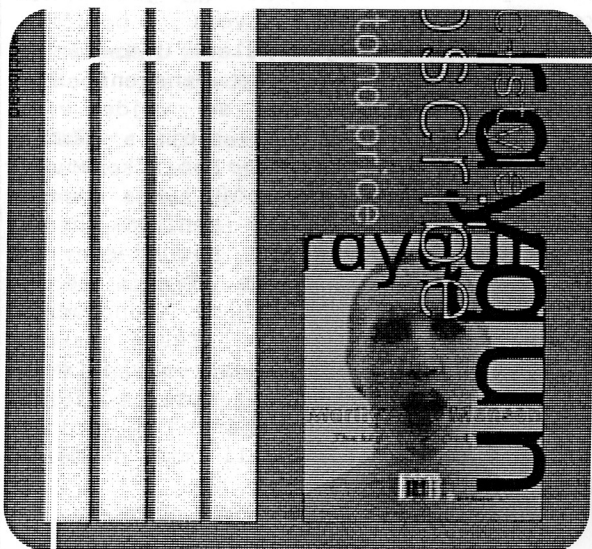
Mechanical Animals

Ani žena, ani muž. Hermafrodit, bezpohlavní organismus, žijící ve svém bizarním světě plném amorálních představ, sadomasochistických fantasií a podobných zvráceností. Cokoli tenhle tvor udělá, je bestiální léčba šokem. Šťastné americké rodinky z tepla svých domečků v bezmezném úžasu zírají s otevřenými hubami na úchylné činy Satanova vyznavače, který se nezastaví před ničím a nikým.

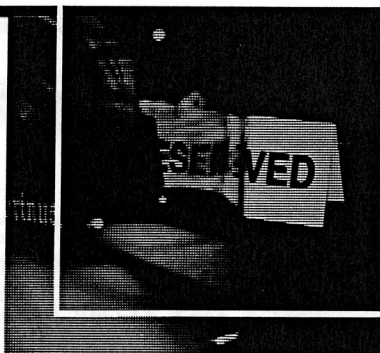
Poslední šílenova deska **Mechanical Animals** je trochu jiná, než předchozí hudební exhibice, kde se Manson, odkojen electronic body music, mazlil se syrově brutálním zvukem samplovacích krabiček a mašinek. Deska **Mechanical Animals** je nabita nečekaně silnými melodickými nápady, kus po kuse aspirujícími na post hitu. Elektronický sound ustoupil lehce do pozadí ve prospěch nabroušených kytar a skvostých zpěvových linek. V textech je to ale pořád ten Manson, jak ho znají křesťanské organizace, brojící proti každému jeho vystoupení. Ze řetězu puštěné zvířecí puďy, drogové a sexuální představy, kde jakékoli zábrany nemají místo. Manson sám sebe postavil do role kazatele, který s nemilosrdností sobě vlastní nastavuje každým svým šíleným kouskem zrcadlo pokrytecké americké společnosti.

Deska **Mechanical Animals** je kurevsky dobrá. Šílenost a genialita prostě totiž vždycky patřily a patřit budou nerozlučně k sobě.

Tahle deska má pět plushoubiček.

Rozsah = pět mínushoubiček až pět plushoubiček

g h a m u e b s a k r a

Ke hře potřebuješ svou figurku a maximálně 6 spoluhráčů (nikoliv tedy protihráčů, jak bývá běžné), kteří mají také každý svou figurku. Pak je důležité mít alespoň jednu hrací kostku normovanou na tvar krychle a s označením stran od jedné do šesti přes dvě, tři, čtyři, pět. Kostka plní přesně tu známou funkci, že s ní hodiš pokud možno do prostoru místnosti, kde se hraje a ona určí tvůj osud ve hře. Dále ke hře potřebuješ drink. Je lepší větší množství, abys nemusel od hrací plochy odbíhat za jeho znovuzískáním. Drink by měl být alkoholický, ale být nemusí. Aby bylo na čem hrát, musíš mít hrací plochu, která se nachází v HOUBAplátku no.3 a v neposlední řadě i tato pravidla. Spoluhráči hází v protisměru chodu hodinových ručiček.

Než se dostaneme k bližšímu vysvětlení jednotlivých políček, na která je či není vhodné při hře vstoupit, musíme uvést několik specialit. Takže, padne-li šestka, neházíš dvakrát. Neurčí-li pravidla jinak, v okamžiku, kdy figurka vstoupí na již obsazené políčko, vrací se na políčko, na kterém stál před vrhem kostkou. Výjimku tvoří políčka, u kterých je to v pravidlech uvedeno. (MS - místo střetnutí. Toto označení dělá z políčka místo, kam se vejde více figurek najednou - tj. klidně i všechny.) cílem hry je políčko Music Club Horažďovice Zářečí. Hra končí teprve v okamžiku, kdy není na hrací ploše ani jedna figurka, tj. všechny se už radují v Music Clubu. Trefit se na poslední políčko je velice jednoduché. Stačí, když vám padne přesně taková hodnota, kterou potřebujete, aby jste se zastavili přesně na tom políčku. Přehodíš-li, jdeš pozpátku o tolik, kolik ti padlo. Hodiš-li míň normálně pokračuj.

1 Sídliště - figurky jsou doma v panelácích, které mají číslo popisné od 1 do 6. Tam čekají, dokud jim na kostce nepadne jejich číslo popisné. Poté se mohou vydat na cestu plnou dobrodružství. Pokud je figurka v paneláku, může její majitel házet 3 krát.

2 No money - nechal sis doma prachy a musíš se vrátit do paneláku.

3 Pták - posral ti ohoz a musíš zpátky domů, převléci se.

4 Zlý pes - potkal jsi ošklivého zlého psa. Poskočíš o 6 políček a jedno kolo si ližeš rány (neházíš).

5 Taxi Jagrik - chytneš-li taxi, odveze tě až na benzinu.

6 No kondom - nechal jsi doma kondom. Máš-li pocit, že ho budeš potřebovat, vrať se pro něj domů do paneláku.

7 Chce se ti čúrat - zrychluješ o čtyři políčka vpřed do křoví.

8 Benzínka - na benzině jsi v klidu. Kouříš-li, musíš tónout cigáro (nebo tak), protože tam se kouřit nesmí. Neboť máš právo na nějakou službu, můžeš požádat libovolného spoluhráče o polibek. MS

9 Spar U Mandáka - u Mandáka jsi v pohodě a můžeš libovolnému spoluhráči určit hodnotu příštího hoďu. On je nucen tvé přání plně respektovat. MS

10 Nádražní restaurace U Jůzy - všichni se napijou. MS

11 Nádražní WC - vrať se k Jůzovi!!! Záchody tam smrdí méně.

12 Eddy's Car Service - půjčil jsi si Edův vůz. Každá padlá hodnota se násobí dvěma a to až do konce hry. Pozor!!! Od teď jsi řidič!!! Pokud se na políčko dostaneš znovu, ruší tvá dosavadní výhoda mobility jako řidiče - jsi zas chodec.

13 Sklenářství Lupíšek - 1 kolo stojíš, protože čekáš, až se uvaří kafe. MS

14 **Second Hand Delta** - jsi-li pravák, házíš kostkou levou rukou až do konce hry. Jsi-li levák, házíš pravou až do konce hry. Nejen házíš, ale i pohybuješ figurkou apod. prostě zapomeň na to, že jsi měl dvě ruce.

15 **Hotel Modrá hvězda** - vrať se k Jůzovi do normálního prostředí.

16 **Viet Cong Hypermarket** - nic se neděje. Pokud se na toto políčko trefíš, vracíš se na svou poslední pozici.

17 **Hostinec U černého orla** - všichni se napijou!!! **MS**

18 **Night Club Extáze** - pokud si předtím skočil na políčko No kondom a odmítl jsi se pro kondom vrátit domů, nešukáš a vracíš se tam nyní. V jiném případě si v Extázi dělej, co chceš. **MS**

19 **Bílá růže** - dokud na tomto políčku stojí něčí figurka, nikdo se nesmí napít.

20 **Bar vy laky** - objednej si cokoliv je libo. **MS**

21 **Městský úřad** - byrokratická deprese tě donutila k návratu do hostince U černého orla.

22 **Jolly bar** - to je zákonitá bitka. Přestože jsi dobrý bitkář, než bar „vybílíš“, proběhne jedno kolo bez tebe. Pak smíš pokračovat.

23 **Katr** - 3 kola stojíš a pít smíš pouze voďu. **MS**

24 **Policie** - nemůžeš-li se okamžitě prokázat jakýmkoliv platným průkazem totožnosti, 3 kola nehraješ, neboť policisté zjišťují tvou totožnost. Jsi-li řidič, tak bez ohledu, kolik průkazů totožnosti u sebe máš, jdeš okamžitě za katr. **MS**

25 **Bistro Dolívka** - dáš si držkovou polívku, pokud ji mají a posilněn postoupíš na políčko **Lavička**, ignorující tak dvě důležité kulturní instituce. **MS**

26 **Kino** - po shlédnutí nového emerického filmu Twister prolítneš jako tornádo z filmu 2 políčka před **Kostel**. **MS**

27 **Kulturní dům** - neboť je zavřeno, musíš pro klíče na Městský úřad. Dále viz. políčko Městský úřad. Při cestě pro klíče takto direktivně nastoupené, si dej dobrý pozor na všudypřítomné šavle.

28 **Bílý slon** - udělej slona, aby to všichni viděli.

29 **Hotel Zlatý jelen** - tam nikdy nikdo není. Teď jsi tam ty sám. Vyhledáváš tedy společnost a přidáš se k nejbližší figurce jakýmkoliv směrem.

30 **Lavička** - 1 kolo spíš.

31 **Kostel** - vyber si jednoho ze spoluhráčů a sděl mu (je jedno jak to uděláš) svůj jeden hřích. Takto vybraný kněz ti musí dát nahlas rozhřešení, snažíce se dodržet zpovědní tajemství. **MS**

32 **Pikus bar** - zde je kulečník, jukebox a zahuleno dost. Všichni si musí zapálit cigaretu (nebo tak) a kouří. **MS**

33 **Ložková utopie** - zavřeno. Vrať se do kostela.

34 **Hospoda U Hlaváčků** - zde nepijí všichni; tak jako jinde. Vyber si tedy někoho a s ním se napij. **MS**

35 **Stanice mladých přírodovědců** - ukaž hada a nakrm nejbližší kobylu. **MS**

36 **U Koblasů** - všichni se napijí. A potom znovu s ještě větší chutí. **MS**

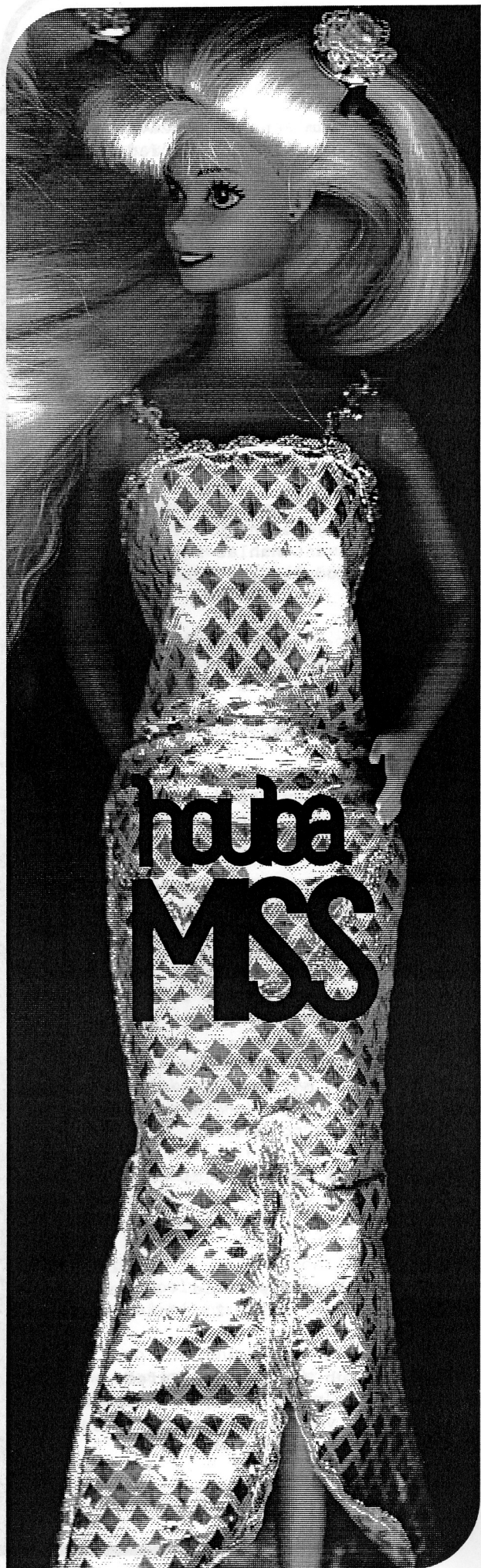
37 **Stánek U Arnošta** - napij se sám a zavzpomínej si nahlas. **MS**

38 **Plovárna** - požádej libovolného spoluhráče o ukázkou umělého dýchání a slušně mu za to poděkuj. **MS**

39 **Altánek na Panské** - jdi na vzduch a pak se zkus vrátit. Hra pokračuje dále bez ohledu na to, jak dlouho na vzduchu setrváš. **MS**

40 **Hlídka městské policie** - sejmul tě hustě namakanej major Žloudek a odvezl tě za katr.

41 **Music Club Horažďovice Zářečí** - cíl - všichni se s tebou napijí na úspěch a pokračují ve hře do poslední figurky, do posledního dechu. **MS**

houba
MSS

Dost aktivně jsem se na tuhle akci připravoval. Bohužel, jak už to tak v podobných případech bývá, když mělo dojít na lámání chleba, můj, všemi těmi mejdany protřelý organismus kleknul pod náparem chřipkových bacilů. Naštěstí kombinace Paralenu, vodky a Erektusu mě postavila na nohy alespoň do té míry, abych byl schopen podat objektivní svědectví o celé téhle záležitosti.

Volba „královny krásy“ měla být něčím jako zakončením sezóny 98 v Music clubu Houba. Byl to už druhý ročník, když ten loňský zaznamenal velký ohlas jak mezi soutěžícími krasavicemi, tak mezi diváky. Letošní „Miss Houba 98“ byla pojata jako celovečerní show s doprovodnými akcemi. I když těsně před akcí nebylo vůbec jasné, kdo vlastně bude o korunku nejkrásnější dívky soutěžit. Teprve okolo osmé hodiny večerní se začaly přihlašovat první odvážnější dívky. Před Houbou zatím stála připravena hlavní cena pro vítězku- naleštěný osobní automobil Škoda 1000 MB. Pro porotce byla nachystána čestná místa. Tříčlenná porota byla oproti té loňské, ryze amatérské, složena jinak. Předsedou byl plastický chirurg, kterému je dívčí krása profesí. Asistovala mu vítězka prvního ročníku „Miss mokré tričko“ a zástupce sponzorujících Čokoládoven Opavia. Prostě lidé na svých místech. Za mixpultem ten večer vládl Dj Šefrna. Svého úkolu se zhostil tradičně s přehledem a profesionalitou jemu vlastní.

Celou akci zahájilo promítnutí videozáznamu z loňské volby. Přítomna byla i úřadující královna krásy, ale bohužel, videozáznam odmítla pro Houbaplátek komentovat. Prý „časy se mění“. No, a pak se lidi bavili. A bylo jich dost, Houba byla narvaná téměř k prasknutí. Ostatně fronta na pánských záchodcích se nevidí tak často. Před půlnocí bylo již obecenstvo dostatečně naladěno a samotná show byla rozjetá. Na improvizované pódium nastoupilo více či méně dobrovolně osm dívek. Tolik krásy pohromadě se nedá jen tak popsat. Malé i velké, brunety i blond, prostě elitní jednotka krásy. Volbu se uvolil konferovat sám spolumajitel klubu M. Svatoš a po počáteční nervozitě se rozjel k výkonu nevídanému, kterým by se mohl postavit konferenciérům typu Martina Dejgara se ctí. Ale zpátky k dívčí kráse. V první části na dívky čekaly dva úkoly. Ten první, devadesátivteřinová jízda na rotopedu, prověřila fyzické schopnosti adeptek, práci jejich kyčlí a zadečků, ale nechtěně taky kvalitu jejich make-upu. Čurky potu na některých nalíčených dívčích tvářích nadělaly pěknou paseku. Ale co. Druhá disciplína byla už o teoretických znalostech. Do předkreslených pánských postav musela děvčata zakreslit nejdříve fyziognomií muže svých představ a posléze i několik orgánů zadaných porotou. To bylo

radosti a překvapení. Nikdy bych netušil, jak může vypadat a být vyzbrojen muž snů.

Přestávka mezi soutěžemi byla vyplněna módní přehlídkou independentní módy ze second handu Delta. Je až k nevíře, nad čím vším naši západní sousedé ohrnují nos. Šest modelek a jeden model předvedlo skvělou barevnou kolekci v cenových relacích okolo několika desítek korun. Ze všech předvádějících sršela až nevídaná sexuální energie, ještě podtržená odvážnými módními kreacemi. Vítané zpestření.

Po módní přehlídce čekala osm odvážných holčiček další soutěž, tentokrát zaměřená na tvořivost. Plná taška výrobků Opavia, čistá bílá deska a prostor pro vlastní myšlení. Vymyslet reklamu na sušenky nebylo vůbec jednoduché a děvčata si s tím poradila s různými výsledky. Na čtvrtou soutěž se na pódium dostavil stejně jako v prvním ročníku model Švícko a dal spolu s krabicí roztodivného oblečení dívkám k dispozici své tělo. Obléci modela na schůzi gay klubu v povolených třech minutách bylo pro děvčata hračkou. Jedna z nich dokonce použila k ustrojení svou vlastní sukni, bohužel podcenila však modelovy tělesné proporce. Diváci v předních řadách to ovšem přijali s povděkem a odměnili dívku pochvalným jekotem.

Poslední disciplínou byl několikaminutový volný tanec. Dj Šefrna míchal styly jak na běžícím pásu a dívky se vlnily jako o život. Tady se teprve ukázalo, která dívka má ďábla v těle. Ukázaly se i jiné, ještě příjemnější věci. A pak už bylo vše v mocných rukou porotců. Mezitím si ještě obecenstvo svým řevem vyvolilo Miss Sympatie a už se netrpělivě čekalo na samotné vyhlášení nejkrásnější dívky. Porota měla, jak se mi později svěřil jeden z jejích členů, velmi těžké rozhodování, ale nakonec došlo ke shodě a my máme Miss Houba pro rok 1998. Stala se jí Zuzana Nováková z Horažďovic. Radost byla veliká a i my z redakce Houbaplátku se připojujeme k četným gratulacím.

A je po všem. Pozvracené záchody, na zemi spousta skla z rozbitých sklenic, v kulečníku mezi koulemi naházené brambory a před Houbou stojí už nenaleštěná Škoda 1000 MB s mrazem prasklým blokem motoru. Miss Houba 1998 je zdárně za námi a my už se těšíme na další, tentokrát už třetí ročník, Miss Houba 1999.

ⓑ áseň

ⓐ Báseň zaslal opět KDOSI.

SBOHEM LÁSKO MÁ

Sbohem buď láska má
už je to doba
co jsme se neviděli
co jsme měli
pohaněli
tebe
mě
nás oba

Sbohem buď láska má
jsou chvíle mé
neupřímné
jako stíny svíce
co nemá své plíce

Sbohem buď láska má
je směšně horká noc
a víly volaj o pomoc
bude to tím pátkem
co pro mne je svátkem
kde mívám tě
tak neskonale sytě

Sbohem buď láska má
co nejsi souzená
to řekl kdosi
a my bosí
hltali erotiku

Sbohem buď láska má
co je to nevěra?
když milovat se budem
na kameni
a nad osudem zbyde jen pověra

Sbohem buď láska má
cos měla krátký děj
dělej co chceš
možná

je to lež
už nepřijde to samo
jak pohádkový čaroděj
a tak se měj

Sbohem buď láska má
a vrať se zpátky
jen tak
kdy chceš
ale už běž
zadními vrátky

Sbohem buď láska má
a přijdi zase
jen na pohled
vrať se mi zpět
ve své milé kráse

ⓓ áseň

Sbohem buď láska má
co se mnou bude
to ví jen nebe
očí
však zavřu
a vidím
tebe
už usínám
a vánek
mě chladí
nic nevnímám
a usnu
na kapradí

ⓐ a další.

až vyjde novej HOUBAplátek
přečtu si ho zase v pátek
autoři jsou dobrý hoši
tím myslím i tebe TOBROSCHI
svatoš, pavlik, houba klub
vždycky mají spoustu hub
disko hudba, nic moc cool
a ten kdo teď paří je pěkněj vůl
proto chodte v pátky na dveře
jsou skvělý jak tělo vaší neteře
jsou tři hodiny ráno, už neděle!
A ten, kdo nevěří, ať jde do prdele.

je mi fuck dost špatně
nechal jsem flašku vína v šatně
až budu mít seshit na poznámky
pak napíšu všechny story na stránky
příběhy o nipples (bradavky) velkých jak
víčka od solvíny
a ten kdo má rád m.jacksona - ať jde do
píny.

For any questions feel free to call:
Local number 511 184

ⓐ a ještě jedna

Mikulášská

Domovník pere se s namrzlým chodníkem
Mráz štípe dětičky do tváří
V košíčku uhlí a balíčky s perníkem
Čerti a Mikuláš na štace vyráží

Zdravíčko, jen račte dál pane čerte
Řekni mu básničku ty darebo malý
Kořalky na tácku, jenom si berte
To je ta tátovo, sám jí ve sklepe pálí

Měl by se polepšit, pane čert, porát jen
zlobí
ještě si do druhý nohy skleničku dejte
Po kom je tak blbej, to vážně nevím
Poslední na cestu, no tak se mějte

Maminko, říkala dneska ve škole Petra
Že našli v ulici u popelnic ráno
Chcíplýho čerta.

INZERÁT

Inženýr Jan Krebach otevřel Annonci a nalistoval rubriku „Ona hledá jeho“. Tři roky po rozvodu si začínal zvolna uvědomovat, že stát se ve čtyřiceti letech osamělým chlapem je vlastně zatracená škoda. První žena ho během jejich desetiletého bezdětného manželství neustále podváděla a on se svou slabošskou povahou nebyl schopen s tím cokoli dělat. Vrcholem manželské krize byl jeden lednový večer, kdy se Jan Krebach vrátil domů a našel v ložnici svou ženu spolu se sousedovým sedmnáctiletým synem. Neudělal nic. Jeho žena však hned druhý den požádala o rozvod.

Inženýru Krecbachovi padl do oka inzerát. Dvaadvacetiletá vdova hledá velmi oddaného muže pro společnou cestu životem. Zn. Prožít život. Zjistit v redakci telefonní číslo bylo dílem okamžiku a během deseti minut měl na drátě dvaadvacetiletou vdovu. Rozhovor nebyl dlouhý, ale Jan Krecbach usoudil, že tahle žena bude ta pravá. Usínal poprvé od rozvodu s dobrým pocitem, že udělal tlustou čáru za svým dosavadním životem.

Setkání bylo velmi zvláštní. Jan Krecbach se potil nejistotou před setkáním s jemu vlastně neznámou ženou a nové polobotky ho tlačily na patě. Paní Věra přišla o něco později, jak se na ženu jejího věku sluší. Byla to žena trochu při těle, nicméně byla hezká, dobře oblečená a dostatečně sebevědomá. Jan Krecbach se začal cítit vedle takové ženy o něco lépe. Energická žena ihned převzala iniciativu do svých rukou. Konverzace z její strany rozhodně nevázla. Příjemný večer zakončili ve vinárně u kávy a Jan Krecbach, ač jinak zapříisáhlý abstinents, svolil k jedné sklence likéru.

Vztah obou lidí se vyvíjel překvapivě rychle. Po měsíční známosti požádala paní Věra Jana Krecbacha, aby prodal svůj byt a nastěhoval se k ní. Chvilí váhal, byl povahou přece jenom usedlejší, ale Věruška to prostě chtěla. Udělá to. Začne nový život.

V den stěhování paní Věra ve svém třípokojovém vinohradském bytě připravila slavnostní večeři. Jan Křebach odnesl z auta do bytu svých pár věcí. Usedl k prostřenému stolu a Jan položil na stůl balíček tisícikorun.

„Tohle je za ten můj byt, Věruško, teď už jsem jenom Tvůj.“

„Ano broučku, teď už jsi jenom můj.“ Paní Věra se usmála, shrábla ze stolu peníze a odnesla je do vedlejšího pokoje.

Večeře byla výborná. Paní Věra se ukázala jako skvělá kuchařka. Po jídle vstala od stolu a řekla:

„Mám pro tebe překvapení broučku, počkej tady na mě“. Odešla do vedlejšího pokoje a zavřela je za sebou.

Inženýr Jan Krebach osaměl. Cítil se šťastný. Konečně začne nový život. Konečně se stane novým člověkem. Rozvalil se na židli a rozhlédl se po kuchyni. Na lednici stála zasklená fotografie Věruščina bývalého muže, který byl již rok po smrti. Věruška o něm nikdy moc nemluvila. Na fotografii byla ztrhaná tvář naveného člověka. Nejspíše trpěl nějakou nevléčitelnou nemocí, pomyslel si Jan Krebach.

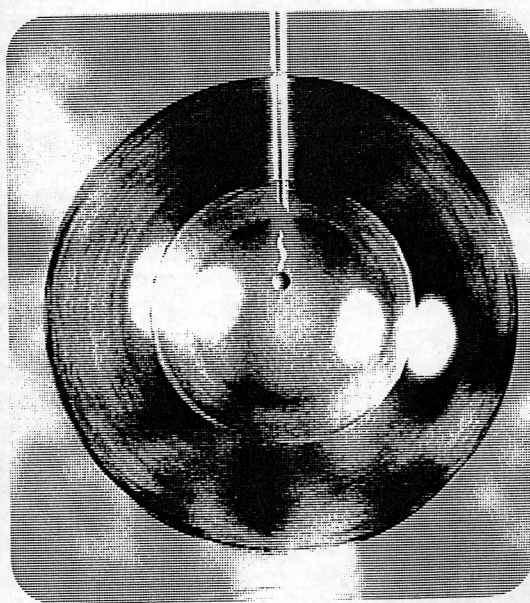
Cvakla klikla dveří a inženýr Jan Krebach se s fotografií v ruce otočil. Ve dveřích stála paní Věra v koženém prádle pobitém stříbrnými cvočky, v jedné ruce držela krátký kožený bičík a v druhé lesklá pouta.

„Okamžitě se svlíkni, ty chcípáku!“,
zavelela hlasem, který Jan Krebach
neznal a vzápětí prořízlo vzduch
prásknutí biče.

"Ale Věruško, to přece . . ." šlehnutí
bičíku přerušilo Jana Krebcha
v polovině myšlenky.

"Podruhý ti to říkat nebudu, otroku!"

Inženýr Jan Krecbach si začal rozepínat knoflíčky od košile. Cítil, jak začíná nový život. Cítil, jak se stává novým člověkem.

dojem

OPOJEN

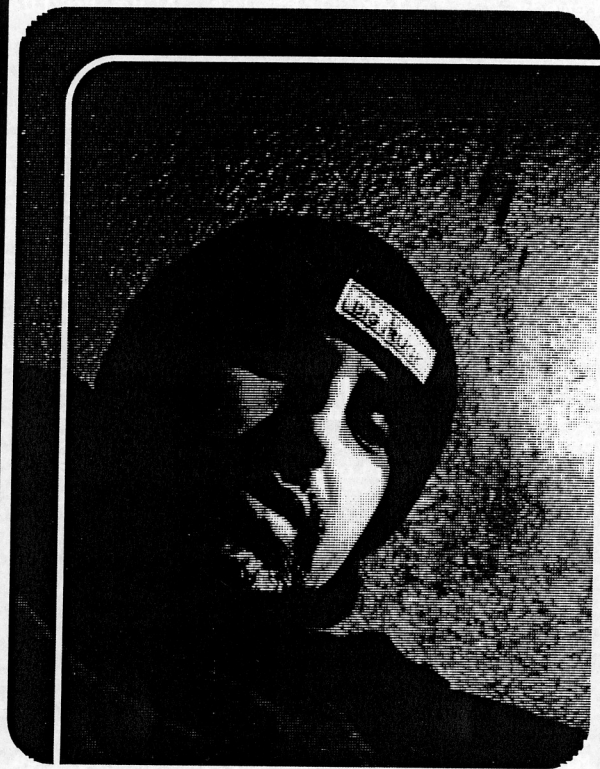
Předcházela tomu spousta maličkostí, které nemohu vypočítat, některé ani zveřejnit. Předcházel tomu den, který prozradit mohu - pátek 11. prosince 1998. Právě páteční večer započal dílo zkázy, které bylo dovršeno až v neděli, kdy jsem spočinul po bradu v horké vodě vany. Svědomitě jsem se snažil umýt ze sebe špínu morální, cizí i svou. Již voníce mýdlem a čajem, ze kterého se kouří, usedám ke klávesnici a s mírným mrazením se vracím o několik hodin zpět.

Navzdory tomu, že něco uvnitř křičí ne, budu muset pátek vynechat a více se o něm nezmiňovat. Ranní vstávání nenávídím. Mám pocit, že to je trest za drzost odevzdat se sladkému spánku s točením hlavy a zkaženým dechem z piva a cigaret. Vstát jsem ale musel, neboť mne pronásledovaly výčitky a s tím spojená zbabělost vyspat se do sytosti. Pak se rozjel kolotoč, který měl skončit večer tím, že si dám cukrovou vatu a hned přeskočím na jinou atrakci. Ovšem, že na tu, která mne nebude šetřit o nic více. Telefony, zmatky, zase telefony, pak návštěva, která nebyla pro mne, ale těžko by se jí to vysvětlilo. Pak přišlo na řadu vyhánění démonů na procházku, potom chvíle trapného ticha v hospodě s návštěvou, zase telefony, zase vzkazy, zmatek. Veškerá nefunkčnost okolních věcí se nedá vyjádřit jinak: bordel jako v prdeli. Pak ještě pár chvilí, o kterých těžko řeknu dobrý či špatný. Jedna etapa skončila nadhozeným konfliktem s blízkou mi osobou a pak jsem směl odejít do sprchy. Proměna v člověka v plezíru se podařila jen částečně vzhledem k špatné životosprávě z pátku a následné nevyspalosti ze soboty. Program na večer byl stanoven jednoznačně, drze a přímočaře. Dnes večer se budu koupat v řece chlastu, hudby, sexu a vímjáčehoještě. Půjdu do HOUBY včas, což nikdy nedělám a budu se bavit utrpením ostatních, kteří se budou snažit bavit mě. Cestu vynechám, ačkoliv nebyla tak úplně prostá zajímavých momentů. Vstup do vytyčeného prostoru je hned poznamenán dokončením konfliktu s mně blízkou osobou a následné vysvětlování nedorozumění korunováno pádem kovadliny do mého žaludku. Dvě velké vodky a zapít pivem. Cukrovou vatu jsem jaksí vynechal a už si to svištím na jiné atrakci. Dlouho jsem neposeděl a už mi někdo nabízí zážitek na atrakci jiné, jen za ní musím ven. Nejsem na pouti poprvé, tak podléhám vábníce a poté,

co jsem se vrátil, zachraňuji lidský život. Dobré znamení, že? Pak se hodlám trochu uklidnit, utříbit si myšlenky. Na projekci jedou REMEDY od Black Crows. Ujíždím dovnitř plátna a mozek opakuje po nich remedy, remedy, remedy, ..., lék, lék, lék. A už ho tu máme! Kdosi nosí další a další piva, v duchu mě poprvé napadají slova jako Sodoma a Gomora, a všechno, co se kolem děje, je jak z příručky „kvalitněji, rychleji, nebezpečně a do úplného konce“. Zachytit dění kolem sebe je čím dál tím složitější a tak si začínám skutečnost proměňovat podle svého. Ve vzduchu není tentokrát cítit doutnající násilí, jak tomu bývá každou sobotu, spíše mám pocit, že ty lidi kolem ulítí se mnou. Soutěž o MISS HOUBA 98 se rozjela, aniž bych to postřehl. Jen křik „šlapej, šlapej“ naznačuje, že rozhodně nejsem na všech místech najednou. Někomu jsem rozlil gintonic a potom džus zase někomu jinému. Předplácějící si klid a štít proti jakékoliv výčitce, objednávat náhradní. Stejně jako je těkající okolí, stejně tak mi to těká od jedné dívčí tváře k druhé a velmi cynicky se bavím kopáním své jámy. Chvilka strávená mimo onu promiskuitní komunitu je věnována útržku módní přehlídky, pak, jde-li to tak nazvat, tanci. Ale to už je MISS známa a přehlídka pryč. Kdo je ta MISS se dozvídám až v neděli, neboť partička má v tuto hodinu své problémy a MISS jí zajímá až v okamžiku, kdy nikdo neví, kdo to je. Přiběhnouší „modelky“, (které vesměs vzešly z našich „kruhů“) s doširoka roztaženými očima sdělují víc dojmů, než jim stačí slovní zásoba, činí to pokud možno všechny najednou a podporují nás ve vzájemném vychvalování. Povedlo se. Budí to ve mně dojem. Ještě stačím hodit záda na kluzišti před záchodem. Mozek je už tak otřesen alkoholem, že náraz na dlažbu ho nezajímá, naražené lokty - čert ví, na co myslí, že nebolí. Když se vracím svítícím UV davem od záchodů, je mi jasné, že je to tu opravdu trochu jiné, než jindy. Nejsem si jist, jestli jsem se probil davem zpět ke stolu, nebo to zrovna byl ten okamžik, kdy jsem byl strhnut k tanci. Čas letí, jsem svědkem neuvěřitelné kulečnickové exhibice s bramborama (čert ví, kde se tam vzaly), lidé se začínají ztrácet do svých domovů, MISS HOUBA 98 je u konce. Teď nebo nikdy. Uteč, uteč, uteč! Tak jsem zdrhnul. Pozdě...

Druhý den mi mozek tepe remedy, remedy, remedy.

balance

® Původně jsme chtěli vyzpovídat všechny zaměstnance okolo HOUBY, ale nakonec jsme na poslední chvíli odchytili jednoho z bossů - M.Svatoše.

® » Možná budu klást otázky, který bych tě sám za sebe kladl úplně zbytečně. Je to právě kvůli tomu, aby se to skrz ten rozhovor dozvěděli ty lidi. První otázka tě nemá nasrat. Nekladu ji proto, že bych na ni neznal odpověď, ale proto, abych nebyl sám, kdo tzv. ví. Tedy: Proč nebudou hrát Jolly Joker?

M » Je to hlavně finanční otázka.

® » To můžeš být klidně konkrétnější.

M » Jolly Joker budou stát 14 tisíc s tím, že zvuk bude stát další 2 tisíce. Potřebuju tedy, aby přišlo 200 lidí, abych je z toho zaplatil. Když nepřijdou, a nemám teď důvod si myslet že jo, je to pro mě propad. Je to lákavý dělat to dál, ale nemůžeme to dofinancovat. Pokus tady, jak víš, byl. Výsledkem snahy podržet to nějakou dobu nad vodou je minimálně 15 tisíc v háji.

® » Další otázka se má dotknout jiného, pro tebe nepříjemného tématu. Neuvažuješ o zálohování sklenic, když je to tak, jak jsme zjistili (viz. odchyceno)? Proč?

M » Už jsme uvažovali, ale jsem pořád proti tomu. Pro čtenáře, vlastně i zákazníka, je to ponižující, aby si něco koupil a hned počítal peníze. Spíš přitvrdíme směrem k těm, kdo sklenici rozbijí úmyslně.

® » Co se podle tebe nejvíc povedlo, když se máš ohlédnout zpátky?

M » Povedlo?

® » Ať už to bereš z pohledu spolumajitele podniku, z pohledu zaměstnance sebe sama nebo z pohledu toho, kdo nestojí v pozadí, ale sám se také baví.

M » Nejvíce se povedlo to, že se sem lidi chodí bavit, že se tu nestala nějaká vyloženě nepříjemná věc. Že se nám podařila dotáhnout projekce, o které jsme snili, z toho mám velkou radost, ale že nám lidi pořád zachovávají přízeň, je pro mě nejdůležitější.

® » Další otázkou tě chci přinutit, aby sis vytvořil jakousi veřejnou šibenici. Asi dobře víš, proč se tě na to ptám. Chystáš nějaké změny interiéru v nejbližší době?

M » (Smích) Rád bych, ale sám nejsem schopnej dát ty věci do kupy, aby to bylo opravdu dobrý, takže se budu muset poradit (smích) s mýma nejbližšíma spolupracovníkama, jak to vymyslet. Přemýšlím o tom už minimálně půl roku.

® » Co tě v poslední době nejvíce zklamalo, kdo tě nejvíce nasral a proč?

M » Městský úřad a jeho jednání. Nemyslím si, že by se k nám MÚ choval špatně, že by nám dělal nějaké problémy. To ne. Ta konkrétní věc, kdy mě naštváli, je odprodej 3m² pozemku, přes který stejně nikdo nechodí.

® » Můžeš prozradit, co by si s tím pozemkem dělal, kdyby vám vyšel městský úřad vstříct?

M » MÚ by pozemek odprodal, ALE chtěl ho zatížit věcným břemenem, což je podnikatelsky nesmysl (pozemek je můj, ale nesmím s ním nic dělat). Projekce je tedy tam, kde je.

® » Rozumím-li tomu dobře, tak si chtěl udělat vzadu přístavbu?

M » Jo. Vzadu měl bejt přístavek,

který by byl řešený jinak než zbytek. Mělo to být uděláno patrově, mělo to být vyšší. Myslím si, že by to bylo dobrý, kamarádi by určitě pomohli s interiérem.

® » Já je sice neznám, ale to snad jo.

® » Teď tě položím takový otázky ...

M » Na tělo.

® » No, proč ne. Takže: Jakou máš rád barvu a proč?

M » Určitě mám rád černou.

® » A proč?

M » Nevím, černá se mi líbí. Tmavá barva, ..., černou mám rád.

® » Koho bys nechtěl vidět nahého a proč?

M » Ty vole, to je síla. Já si myslím, že nahý bych nechtěl vidět nikoho ze svých blízkých, kdyby je to mělo dostat do nepříjemný, složitý situace, aby se cítili trapně. Ale nahota jako taková mě nevádí asi u nikoho. Nevadí mi, jestli je někdo tlustej nebo hubenej, jestli má ženská svěšený prsa a někdo malýho piňďoura - to mně prostě nevádí.

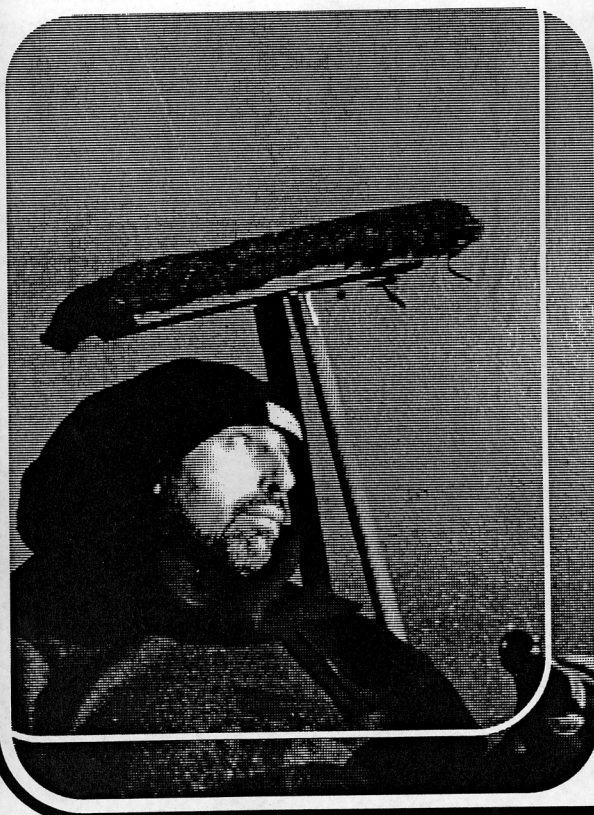
® » Bývá ti vyčítáno, že klub je příliš jednostranně zaměřen. Řekneš k tomu něco?

M » Každý z nás si může vybrat zábavu takovou, jakou chce. Zůstává faktem, že některý lidi toho hodně nakecají a potom sami málo udělají pro tu věc. Pro to, co chtějí. Jsou schopný povídat o tom, že by chtěli takovou a takovou muziku, takovej a takovej druh zábavy, že by to bylo perfektní, aby tady jelo todle a todle. Takže samozřejmě se snažíš vyjít těm lidem vstříct, bojuješ o ty zákazníky. Ale každému vstříct nevyjdeš, to je jedna věc. A ta druhá, že když se ti to podaří pro ně udělat, tu kapelu zařídit, tak nepřijdou, je jich málo nebo o tom spíš jenom kecaj. Každý by chtěl bejt zajímavěj a „in“, ale je jich jenom pár, hodně málo. Je tu i to zklamání z těch lidí. Každý rok se opakovala stejná situace. Pominu-li, že se lidi pořád točí a obměňují, nepominu to, že se chovají vždycky o něco hůř, než ty před nima. Nemají vztah k tomu interiéru, ani k tomu, že nemusí cucat pití z kelímku. Snad mi rozumíš. Nesmí

todle a nesmí todle. Já vím, že jsou někdy naštvaní, že je tady nenecháš dělat to, co by chtěli. Je hrozně těžký, pro mě, najít tu cestu akorát, abych moc neprudil a přitom nedovolil to, aby to tu pustlo. Teď v těch lidech vidím spíš posun k horšímu, že to není lepší. Sám to víš, že jsme chtěli, aby to tu bylo pěkný, aby se tu cítili příjemně. V rámci možností se o to usiluje dál, i když si to zasluhujou čím dál míň. Chtěli by mít kolem sebe spoustu hezkých věcí, ale vztah veškerej žádnej.

® » No když už jsme to takhle poodhalili, co si o tom myslíš, nechceš těm lidem ... Protože to bude číst minimálně sto lidí, takže chceš těmto lidem, kterým se to dostane do ruky (a vynechám to, jaký ty lidi sou a jak se jim to většinou dostane do ruky, protože to oba dva víme), nechceš jim na to konto něco vzkázat?

M » Chtěl bych je poprosit, aby se k tomu chovali líp. Sou to maličkosti, drobnosti, který nikomu neublíží. Nikomu hlavu neutrhnu, že se rozbila sklenice, ale není nic příjemnýho tady dvakrát do měsíce obvazovat člověka, kterej je pořezanej jen proto, že je někdo bezohlednej srab, kterej něco rozbije a nechá to ležet. To je prostě bída.

na závěr

Co nás čekalo, přečkalo a minulo aneb návrat k cobykdyby

Ani nevím, proč se k tomu vracet. V minulém čísle jsem na stejné téma psal článek, kterej byl nabitéj optimismem. Jsem už prostě takovej. Mám rád kombinaci optimismu, cynismu a štěstí. Postavil jsem si díky tomu už hodně vzdušných zámků. Téměř vždy je stavím do výšky a zanedbávám opevnění, maskování a příkop. Pár jich mám ukrytých tak, že se o ně nemusím bát, ale ten zbytek mi vždycky někdo nezapomněl rozstřílet na sračky.

Jeden z posledních vzdušných zámků podlehl zkáze někdy třináctýho v pátek minulého měsíce. Tehdy hrála v klubu kapela. Hrála tam pro zkažený vzduch z několika málo cigár, co vykouřil personál. Hrála taky pro všechny kulečnickový koule, všechny tága, světla a prázdné sklenice. Taky hrála pro pusté židle a nebývale čisté stoly. Pro čisté dlaždice na pánském záchodě, pro netknutou ruličku toaletního papíru, pro tmu venku, pro tmu uvnitř. Pak ještě hrála pro asi dvacet postav, které nevěděly, jestli mají stát nebo si sednout. Jít domů nebo si dát alespoň pivo. A pak ještě hrála pro všechny ty slovmvždyrockery, alternativce, nezávisláky a závisláky, co seděli v hospodě, kde se neplatí vstupné, nebo doma s ovladačem místo piana. Hrála tedy i pro Vás. Zdá se, že v HOUBĚ naposledy.

Podtrženo a sečteno dne 6.12.1998 v neděli odpoledne za dozvuků kapely The Byrds & Roger McGuinn. Z kazety, tedy neživě.

BAGETA

novinka

K dostání u všech dobrých prodejců

Blatenská ul.
oblast bývalých kasáren

secondhand

za dvě stovky od hlavy až k patě

HOUBAPLÁTEK - občasník pro houbařství
ročník:1, náklad:100 ks, distribuce:Houba

šéf redaktoři	:Le 4e Dimension
editor	:neni
korektor	:Havlinová
grafická úprava i sazba	:Tobrosch
nakladatel	:Music Club Houba
foto	:Lekvár

Pro úpravu bylo použito SW Adobe Photoshop® 4.0 CZ, QuarkXPress™ 3.31.
Adobe Illustrator® CZ2-6.0, Corel DRAW 6, Fontographer® 4.1.5, písmových
sad Courier a Ginus na HW Apple Power Macintosh 8600/250, scan na Umax
PowerLook 2000, tisk na Apple LaserWriter 4/600 PS. Střih ručo, vazba
jakbysmet

